

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. akt
I S 101/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 14 marca 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący M. J., reprezentowany przez adw. A. N., złożył skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o: stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie I S 101/23, zasądzenie „od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd procedując w sprawie skargi uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 6.000 zł” oraz zasądzenie „kosztów zastępstwa prawnego” (pisownia oryginalna). Jednocześnie wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725) nie przewidują możliwości wniesienia skargi na przewlekłość postępowania, które samo dotyczy skargi na przewlekłość postępowania (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 8 marca 2023 r., I NSP 309/22; z 3 listopada 2021 r., I NSP 185/21; z 11 lutego 2015 r., KSP 1/15; z 3 października 2013 r., III SPP 209/13).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego taka skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 października 2020 r., I NSP 140/20; z 12 marca 2019 r., I NSP 100/18; z 14 lipca 2011 r., III SPP 16/11; z 20 lipca 2010 r., III SPP 16/10).

W niniejszej sprawie przedmiotem skargi wniesionej przez M. J. jest postępowanie dotyczące przewlekłości postępowania. Z tego powodu, przedmiotowa skarga, jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Konsekwencją niedopuszczalności skargi na przewlekłość jest bezprzedmiotowość postępowania w przedmiocie zwolnienia skarżącego od kosztów sądowych (odpowiednio art. 126² § 2 k.p.c.) oraz badania abstrakcyjnego wniosku skarżącego o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19).

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

(r.g.)